

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพโดยไม่ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพของตน

ข้อ ๒ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖

(๑) โฆษณา หรือ ใช้ จ้าง วาน ผู้อื่นให้โฆษณายกย่อง
ความรู้ความสามารถของตนในการประกอบการบำบัดโรคสัตว์
เกินความเป็นจริง

(๒) ดัดของเมา หรือยาเสพติดให้โทษ จนหย่อน
ความสามารถในหน้าที่

(๓) ใช้หรือช่วยเหลือผู้ที่มีได้รับใบอนุญาตเป็นผู้
ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ให้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

(๔) ออกใบสำคัญรับรองอันเป็นความเท็จโดยตั้งใจ
หรือให้ความเห็นอันไม่สุจริตในเรื่องใด ซึ่งเกี่ยวแก่วิชาชีพ
ของตน

(๕) ปฏิเสธการช่วยเหลือเจ้าของสัตว์ในระหว่างสัตว์ได้
รับอันตรายเมื่อได้รับคำขอร้องและตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ สิงหาคม ๒๕๐๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕
 ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์จะต้องรักษามรรยาทแห่ง
 วิชาชีพตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น จึงออกกฎกระทรวง
 กำหนดมรรยาทแห่งวิชาชีพให้ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ปฏิบัติ ทั้งนี้
 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว